

Tohle SI MUšíš zažít

Ano, přiznávám, nadpis tohoto T-reportu je neoriginální úpravou sloganu z plakátů v samotné budově SIMU – *Chvilé, kdy SI MUšíš vybrat*. V obou se skrývají důležité činnosti v lékařské praxi, které lze právě v SIMU... nasimulovat.

To to vlastně to SIMU je? Jedná se unikátní projekt, simulační středisko, kde si (nejen) budoucí lékaři vyzkoušet a procvičit nejrůznější dovednosti a úkony související s výkonem tohoto povolání. Nachází se v nové budově přímo přiléhající na univerzitní kampus. Ano, nejedná se jen o jedno nebo dvě patra vyčleněné v areálu nějaké nemocnice, jde o samostatnou pěti patrovou budovu speciálně postavenou pro tento účel. Už to mi přijde naprosto fantastické, protože podobný projekt v podstatě nemá v Evropě obdoby.

Dalo by se říci, že po šesti letech studia medicíny máte hodně v hlavě, ale hodně málo v rukách. Praxe je skutečně to, co spoustě začínajících lékařů a lékařek chybí. Sice toho hodně přečetli a viděli na stážích, ale nemají tu práci *zažítou*. Ve chvílích, kdy si *musí vybrat*, se pak mohou se snadno dopustit chyb. Právě SIMU jim nabízí možnost si mnohé vyzkoušet a zažít.

A tím mnohé mám na mysli opravdu hodně činností. Od příjmu pacienta na urgentu, převozu na nemocniční pokoj, provedení vyšetření, dohled a nastavení správné medikace na JIPce. Tam však zdaleka nekončíme. Na operačních sálech v nemocnicích je hladký chod skupiny pracovníků klíčový. Je tedy důležité, aby všichni v místnosti stáli tam kde mají a nepřekáželi si. I takovéto organizační úkony je možné se skupinou mediků v SIMU cvičit.

Budova je skrz na skrz vybavena nejmodernějšími simulátory. Ať už figurínami, které mají hmatný tep, umí mrkat a lektor může z velína schovaným mikrofonem v ústech promlouvat k medikům, tak např. strojem pro laparoskopická vyšetření. Speciálně u těch studenti postupují od píky – nejprve se na jednoduchém snaží jen uchopit předmět, až se dostanou k složitým reálným simulacím. Stomatologové zde mají své vlastní cvičné laboratoře.

Co jsme ale vlastně viděli během exkurze? No, vlastně úplně všechno, co jsem popsal výše, a ještě o dost navíc, abych nevyzrazoval všechny „atrakce“. Centrem nás prováděly lektorky/techničky výuky Kateřina Kovaříková a Hana Šperková. Byly velmi příjemné, přesně a vtipně zodpověděly všechny naše dotazy a nechaly nás toho hodně vyzkoušet. Zkusit zaintubovat pacienta šlo některým z nás méně a některým hůře, rozhodně to není tak jednoduché, jak to vypadá v televizi.

Na závěr byl připraven i menší kurz první pomoci, který vždy stojí za to, protože první pomoc je dle mého názoru jinak velmi opomíjené téma. Škoda jen, že celá že exkurze nebyla byť jen o hodinu delší, protože ke konci už se ne všechno stíhalo. I tak to ale byla asi nejlepší T-exkurze, které jsem se za celou dobu studia SŠ zúčastnil. Viděli jsme, že pro práci v lékařství jsou potřeba pevné nervy, šikovné ruce a nejspíš (snad se teď nikoho nedotknu) i lehce zvýšený krevní tlak...